

Det är inte bara religiösa människor som tror

Jag tror att vi alla någon gång har gjort någonting, som vi efteråt ångrat. Något som vi sagt eller gjort eller tänkt. Något som sårat någon annan. Jag tror att du precis som jag har varit med om att det skaver och gnager länge. Även om det är förlåtet så finns den där gnagande känslan kvar. Det känns som ett misslyckande. Det tar tid att läka.

Hur tror ni Petrus kände sig efter Påsken när Jesus har uppstått och frågar om han älskar honom? Petrus som har svikit Jesus gång på gång. Jesus frågar Petrus om och om igen om han älskar honom och varje gång Petrus svarar får han ett uppdrag av Jesus. Till slut tror jag att Petrus nästan skriker: Ja, jag älskar dig! Det är som att Jesus frågar Petrus: Vill ha en ny chans? Vill du vara min vän? Vill du lappa ihop det du gjort? Kan jag tro på dig?

Det är inte bara religiösa människor som tror. Människor som inte tror på Gud kanske tror på kärlek och vänskap. Det är svårt att få en relation att hålla om vi inte tror på kärleken. Om vi vill behålla våra vänner behöver vi tro att vänskapen håller trots att vi inte kan se den och ta på den. Vi behöver tro på oss själva om vi vill komma vidare i livet.

Tror vi inte på någonting blir livet väldigt fattigt. Om vi inbillar oss att världen bara består av det som vi kan se runt omkring oss, så gör vi världen ganska liten och mycket tråkigare än den faktiskt är.

Tomas, en av Jesu lärjungar som kallades Tvivlaren, vågade först inte tro att Jesus har uppstått. Det kanske inte är så konstigt egentligen. Men Jesus dömer inte Tomas för att han tvivlar. Istället visar han sårerna i sina händer.

Alla tvivlar vi någon gång. Allt som vi kan tro på kan vi också känna tvivel inför. I en relation kan för mycket tvivel vara nedbrytande. Det kan innebära slutet på relationen. Men Jesus dömer aldrig ut oss när vi tvivlar. Han säger inte "Tack och adjö" när vi vacklar. Han sträcker ut en hand, en hand med ett sår. "Skäms inte för dina ärr!" De betyder att du var starkare än det som försökte skada dig. Det finns inget liv som aldrig gör ont. Livet består ju av både solskensdagar och regndagar. Dagar med glädje och skratt. Dagar med tårar. Det är det som är själva livet. Vi lär oss av det svåra i livet och får möjlighet att bli bättre människor och använda våra erfarenheter till att hjälpa andra, våra medmänniskor som har det svårt. Och vi är aldrig ensamma i det svåra. Det finns alltid någon medmänniska i din närhet som kan sträcka ut en hjälpande hand till dig. När livet känns mörkt behöver vi ibland påminnas om att vi inte är ensamma. Ibland känner vi oss misslyckade, eller kanske som ett tomt lerkärl. Men vi får en andra chans. Vi får en möjlighet att göra ett "hjärtavtryck" på en medmänniska, som har det tungt och svårt. Vi får möjligheten att vara med och tro på att det finns någon nära oss som ger stöd.

Några som verkligen gjort "hjärtavtryck" är frivilliggruppen i Skinnskattebergs församling. De har stått med insamlingsbössor i centrum av Skinnskatteberg och samlat in otroliga 25 000 kronor till ukrainska flyktingar. Resurserna har fördelats genom ACT (Svenska kyrkans internationella arbete) till våra medmänniskor som är på flykt från Ukraina. Stort varmt TACK till er alla som bidragit på olika sätt.

Barbro Wahlberg, veniat och förtroendevald i Skinnskatteberg med Hed och Gunnilbo församling*

**venia - tillstånd för lekman att predika vid gudstjänst i Svenska kyrkan*